

LA GRAN CURSA DEL MAR

A Amàlia Tineo

La gran cursa del mar sempre distinta
(jo he navegat la Grècia catalana),
m'atrau per les sirenes impossibles
i pels dofins lluents—fulgor d'espases—
i els blaus, sempre més blaus, de les llunyàries.
Ara navego en mi mateix una aigua
més nua i transparent, més impalpable.
Una aigua com un aire. Matinada
del cor, en pau, sense vaixell ni onada;
sense dofins ni remes, corda ni escàlem;
una aigua només aigua i aigua i aigua.

Palau i Fabre, Josep. "La gran cursa del mar". *Obra literària completa. Poesia, teatre i contes*. Barcelona: Galàxia Gutenberg/Cercle de lectors, 2005